

بررسی تأثیر رهبری تحول‌گرا بر فرایند آموزش و نوآوری یادگیری با نقش میانجی مدیریت دانش

(مطالعه موردی: مؤسسات آموزش عالی شهر شیراز)

حسن رهگذر^۱، سعیده رهبر چمشیری^۲

^۱ گروه علوم تربیتی، واحد شیراز، دانشگاه آزاد اسلامی، شیراز، ایران (نویسنده مسئول)

^۲ گروه علوم تربیتی، واحد شیراز، دانشگاه آزاد اسلامی، شیراز، ایران (دانشجوی کارشناسی ارشد علوم تربیتی - گرایش مدیریت آموزشی)

چکیده

این پژوهش با هدف بررسی تأثیر رهبری تحول‌گرا بر فرایند آموزش و نوآوری یادگیری با نقش میانجی مدیریت دانش انجام شد. جامعه آماری آن مؤسسات آموزش عالی شهر شیراز (پاسارگاد، حافظ، زند، آپادانا، ارم، پیشستان، فاطمیه و هنر) بود که با استفاده از فرمول کوکران تعداد ۱۲۶ نفر از رؤسای مؤسسات آموزش عالی، معاونین آموزشی، پژوهشی و فرایند آموزش مؤسسات آموزشی و مدیران گروه‌های درسی مرتبط با موضوع پژوهش به‌عنوان نمونه آماری در نظر گرفته شدند. ابزار گردآوری داده‌های پژوهش پرسشنامه بود که جهت جمع‌آوری داده‌های مربوط به متغیر رهبری تحول‌گرا از پرسشنامه استاندارد محمود آبادی (۱۳۹۲) استفاده شد. همچنین برای جمع‌آوری داده‌های مربوط به متغیر فرایند آموزش از پرسشنامه استاندارد محمدی و قطرئی (۱۳۹۴)، متغیر یادگیری از پرسشنامه استاندارد تقی پور و همکاران (۱۳۹۳) و متغیر مدیریت دانش از پرسشنامه استاندارد الوانی و همکاران (۱۳۸۶) استفاده شد. به‌منظور سنجش روایی متغیرها از روش روایی محتوا استفاده شد و پایایی آن‌ها با استفاده از آزمون آلفای کرونباخ مورد تأیید قرار گرفت. ابزار تجزیه و تحلیل داده‌ها نرم‌افزار PLS می‌باشد. بر اساس نتایج بدست آمده، رهبری تحول‌گرا به میزان ۴۰ درصد بر فرایند آموزش، به میزان ۲۹ درصد بر نوآوری یادگیری، به میزان ۵۶ درصد بر مدیریت دانش تأثیر معناداری دارد؛ همچنین رهبری تحول‌گرا با نقش میانجی مدیریت دانش به میزان ۳۲ درصد بر فرایند آموزش تأثیر معنی‌داری دارد و به میزان ۶۴ درصد بر نوآوری یادگیری تأثیر دارد.

واژه‌های کلیدی: رهبری تحول‌گرا، فرایند آموزش، نوآوری یادگیری، مدیریت دانش

مطالعات روانشناسی و علوم تربیتی

دوره ۷، شماره ۳، پاییز ۱۴۰۰، صفحات ۱۸-۱۰